

2017-06-20

FN-frågor mitt i sommaren

Vi har nu hunnit halvvägs in på 2017 och sommaren har anlänt även till Norrbotten. Det här är årstiden då ljuset flödar, vi får ett extra energitillskott och tankarna flyger lite lättare.

Min förra rapport handlade bland annat om Sveriges roll som icke-permanent medlem 2017 och 2018 i FN:s säkerhetsråd, vilka förväntningar som var förknippade med uppdraget och förväntningarna på den nyvalde generalsekreteraren Guterres. Efter att ha läst Svenska FN-förbundets suveräna medlemstidning Världshorisonts senaste nummer, har jag anledning att återkomma till samma tema.

Sverige har **kvinnor, fred och säkerhet** som en prioriterad fråga i säkerhetsrådet (Resolution 1325 som antogs i FN:s säkerhetsråd 2000). Fokus i den svenska politiken på området ligger på att kontrollera och följa upp att kvinnor har ett aktivt inflytande i FN:s fredsprocesser. Arbetet med att förebygga, hantera och lösa konflikter ska göras utifrån ett genusperspektiv. Det betyder att personalen i fredsfrämjande insatser har kompetens att se hur en väpnad konflikt påverkar såväl kvinnor och flickor som män och pojkar så att man kan anpassa arbetet och uppgifterna därefter. T ex att säkerställa att kvinnor i lokalbefolkningen inkluderas på alla nivåer i fredsprocessen. Det är nödvändigt för att nå en fred som innebär att våld mot kvinnor och flickor minskar.

Louise Olsson, verksam både vid Folke Bernadotteakademien (FBA) och vid Uppsala universitet i frågor som rör just kvinnor, fred och säkerhet, intervjuas i tidningen. Hon är imponerad över Sveriges angreppssätt i säkerhetsrådet. Hon tycker att de tagit ett mer systematiskt grepp om den här frågan för att se till att det finns en verklighetsförankring, konkretisering och en trovärdig uppföljning när det gäller FN-insatsernas arbete på området. Att Sverige prioriterat dessa frågor märks även i personalstatistiken, menar hon. Tio procent av militärerna i den svenska utlandsstyrkan är kvinnor medan siffran för FN-insatserna som helhet endast är 3-4 procent. Den låga andelen kvinnor leder till ett uppenbart trovärdighetsproblem när FN-insatsernas företrädare ska diskutera kvinnors deltagande med lokalbefolkningen.

I Världshorisont finns också en notis om en studie som FN:s organisation för utbildning, vetenskap och kultur och kommunikation (Unesco) gjort, som visar på att **unga kvinnors läs- och skrivkunnighet i världen** ökat de senaste fem decennierna. Anledningen tros vara att flickors utbildning varit en fokusfråga för många länder, idag påbörjar och avslutar många flickor sin grundskoleutbildning. Men det var först 1990 som klyftan mellan andelen kvinnor och män som kan läsa och skriva började minska. Och inte förrän 2030 kommer skillnaden att ha jämnats ut. Studien visar att i de länder där läs- och skrivkunnigheten ökat, där finns det också en växande efterfrågan på politisk frihet och socioekonomisk utveckling. Dessa kunskaper är alltså avgörande för länders demokratisering och stabilisering.

Återigen stärks man i övertygelsen att utbildning är grunden till välståndet i världen. Och att allt hänger ihop.

Midsommarhälsningar till Sveriges alla stolta Soroptimister!
Inger Wallin
Luleå-Gammelstads Soroptimistklubb
inger.lulea@gmail.com